

תיאטרון הספרייה מעלה מחזה קצר שבהומור חד בוחן את זכות החולה לשים קץ לחייו

הנחות ומבצעים

תכסיסים לזירוז המוות

"המתנדב" הוא מחזה של דן קלאנזי שהועלה לראשונה בניו יורק לפני 15 שנים וזכה בפרס החשוב "אובי" כמחזה הטוב ביותר באותה שנה. מרכיביו התוכניים אינם חדשים, ורבים מהם אכלסו מחזות שעניינם מחלות סופניות וזכות החולה לנתק עצמו מחיי הסבל והכאב שלו, ואולי גם של הסובבים אותו.

ייחודו של המחזה הזה הוא בהומור המושחז שבאמצעותו נבנית עלילתו המפגישה את אדם, מורה הומוסקסואל מוחצן, עם מליון, חולה איידס, בשלב האחרון של מחלתו, צעד אחד קטן לפני העברתו מבית החולים, שבו האחות הקתולית היא היצור היחיד שהוא רואה והוא כמעט לעולם אינו שומע את קולה.

אדם מגיע אל מרטין כמתנדב שיארח לו לחברה פעם בשבוע. הוא בחר להתנדב אחרי שבדיקת הדם שלו הייתה שלילית, והוא החליט שמאיתו רגע יתנזר ממין כדי לא לחלות. מרטין רואה בו כלי למימוש צרכיו השונים, כאלה שהאחות הקתולית לעולם לא תספק אותם, כמו חוברות פורנו של נשים. את הכדורים שהיא מביאה לו בקפדנות הוא אינו נוטל, ואת החשוב בהן הוא שומר לעת פקודה, כלומר ליום שבו יהיה ברור כי מותו קרב ובא.

בסדרת תכסיסים הוא מצליח לרכוש את לבו של אדם, שמצדו נקשר בו, מגביר את קצב ביקוריו, ואפילו מתחיל ללמד אותו לקרוא – לאחר שמרטין, בתכסיס אכזרי במיוחד, מספר לו שאינו יודע לקרוא אחרי ששמע מאדם על חויית הגילוי בילדותו שאביו אינו יודע לקרוא.

"המתנדב" (מקור: אתר בית צבי)

יחסי האב-בן המתפתחים בין השניים נועדו לשרת בסופו של דבר את מטרתו העיקרית של מרטין – לזרז את מותו. תחילה בנימוקים פשוטים, אחר כך בזעקת ייאוש וכאב, הוא מתאמץ לגבור על סירובו של אדם לעשות זאת.

רועי הורוביץ ביים בהומור טוב את המחזה, בתרגום מצוין של שיר פרייבך, והוא גם מגלם כך את אדם המתנדב הרגיש, מצחיק ונוגע ללב, בהתאם לנסיבות, חוכה לתשואות ראויות על המונולוג הווירטואוזי שלו על רכישת הסמים הדרושים בהתאם להנחיותיו של מרטין.

בתפקידו זה, כשהוא כל הזמן יושב או שוכב במיטת חוליו, משיג שמעון מימרן עוד אחד מהשגיו המיוחדים. עיניו כמו קולו יודעים לבטא שמחת חיים טבעית המוצאת עצמה נדחקת אל מצוקות הכאב, הייסורים והפחד מפני מוות שיהיה אבדן הכבוד העצמי. ההשלמה בינו החספוס שלו לרכות של הורוביץ מגיע לשיא המרגש בסוף המחזה.

מעט לעת וביעילות מוקפדת, אורה מאירסון מגיחה כאחות השתקנית, ואפילו בתמונה האחת של ניסיון להיות אנושית, אף אם קרה למדי.

את התפאורה הפשוטה והנוחה ואת התלבושות עיצבה אינגה ברבה. רוני כהן עיצב תאורה עניינית ודניאל סלומון עיטר במחיקה מתאימה.

[למועדי מופעים <](#)

תאריך יצירה: 02/02/2011

כתבות נוספות

[המחזאי דן קלאנזי מגיע לישראל](#)